

1. Kapkami si déšť do plachet vozů zpívá  
vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou.  
Každý z těch mužů otěže v rukou svírá,  
jedou kryté vozy ztichlou a spící krajinou.

R: Až tam za hory, tam za obzory nad nimiž mraky jdou,  
tam skončí cestu svou, svou cestu dalekou,  
a déšť si přestal píseň zpívat.  
Zmodralo nebe, hory a slunko svítí,  
dlouhou dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou,  
dlouhou dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou.

2. Horké kamení cestou se s blátem střídá (střídá)  
stín a suchý kout jim skýtá jen plachta rozbitá  
každý z těch mužů otěže v rukou svírá  
vozy dál jedou nikdo je nikdo nevítá.

R: Až tam za hory....

3. Kapky se na plachtách vozů třpytí (třpytí)  
modravé dálky v préríi vozy zvou  
tam někde v dálce najdeš své živobytí  
pod modrou oblohou zpíváš písničku svou.